läks süddamesse. Lapsed armastasid tedda, ja temma neid, se olli tuttaw assi. Temma lastewannemad ei olnud kül mitte rammusad, ei ihho egga hinge polest, waid üks ammo holetusse sisse jänud rahwas, ennamist winast wettind, korristamatta, waesed innimessed ja omma laste kaswatamisse ja öppetamisse polest holetumad küllalt, ja nisugusi on parrako! Eestirahwa seas weel paljo leida!

Kuida öeldud ,ni pea kui jut kolist tulli, aias Kustaw pea üllesse. „Ma pean sulle könnelema," ütles temma, „mis mind pari näddala eest wägga rõnustas. Ühhe waese tüttarlapsel ei olnud pastlaid jalga panna ja piddi mitto päwa kolist koio jäma. Issal olli kül 10 ja 15 kopp. päwas ärrajua, agga tütrele, wastas temma: „„Kust minna need pastlad wõttan? Egga kool kon ei olle, et ärrahüppab. Eks sa lähhä siis jälle, kui pastlad saad. Egga minna koli pärast ei wõi wardasse joosta." " Laps piddi wait jäma. Ma sain sedda kuulda ja piddasin waggusi nõu. Ühhel hommikul luggesime meie sedda tükki waesest lesest, kes 2 werengit ohwrirahha kirsto panni, ja ma ütlesin pärrast: Teid on praego 53 last kous, mis teie arwate, kui iggaüks koppik tooks, kas weike Sare Marri saaks pastlad jalga? „ „Se on tõsi," " kilkasid lapsed, „ „pärast lõunat tome." " Nenda olli ka. Mõned joukamad tõid weel 2 ja 3 kopp. ning mul olli 86 kopp. wastowõtta. Sedda ollid nemmad omma wannematte käest palunud ja sanud. Sedda ma ei unnusta ellades ärra. Just sel korral läks siit üks perremees linna ja ma lasksin pastlad tua, mis 25 kopp. maksid. Said ka warsi walmis tehtud ja 2 tüttarlast wisid Marri kätte. Oh sedda rõmo! Warsi olli Marri kolis. Sedda lapselikko rõmo ollekssid sa keikide silmist isse piddand näggema! Agga 61 kopp. on üllejänud, lapsed, kas ostame nende eest saia? küssisin minna. — „ „Ei mitte," " kostsid nemmad, „ „mis kasso sest saab?" " — No kas peame sellega waesid aitama? —